

Štev. 3

1940/41

Letnik 71

Griša Koritnik

Padlemu očku vojaku

V zemlji daljni, nepoznani
dviga metež prapor svoj:
na krvavi je poljani
padel mrtev očka moj.

Nič ni mogel naročiti,
nič poslati mi v slovo,
v hipu nehalo je biti
v prsih mu srce skrbnó.

Zemljica ti lahka bodi,
očka moj, kjer koli spiš,
vem: za slogo med naródi
slej ko prej srčno goriš!

Da bo bolje domovini
in potomcem pozni čas,
si izdihnil v bolečini,
kakor hotel je ukaz.

Jaz pa sem se zagovoril
in z menoj tovariši:
kar bom mislil, kar bom storil,
bodi v spravo vseh ljudi!